

[Poul Møller.]

tanke vil i hvert fald mit parti arbejde for under den udvalgsbehandling, der skal finde sted i anledning af nærværende lovforslag. Vi vil da håbe på i det omfang, bestemmelserne i den nuværende kontrollov skal revideres, at vi nu når frem til regler, der af alle forstås som rimelige og nødvendige ikke mindst under hensyn til det høje direkte skattniveau, vi har fået her i landet. Dette skattniveau ser endda ud til at kunne blive højere med de regeringsforslag, der ligger på bordet, og ifølge hvilke ligningsgrundlaget jo bliver vigtigere, end det har været før.

Axel Sørensen: Ved pengeombytningen og formueopgørelsen i 1945 fremkom der oplysninger om store pengebeløb, som tidligere hverken havde været indkomst- eller formuebeskattet. Afgørelsen af disse forhold blev ordnet gennem efterbetalings-sager med bødtilsvar for de skatteydere, om hvem det ved denne afgørelse konstateredes, at de havde unddraget sig skattebetaling til stat og kommune, og med indbetaling af den for lidt erlagte skat. Men de skatteydere, som i samme tidsrum havde opgivet deres indkomst- og formueforhold reelt, havde jo i realiteten betalt skatten også af de beløb, der var blevet unddraget beskattningen. Disse skatteydere fik ikke deres for meget betalte skat tilbage.

Den daværende finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, fik både folketingets og landstingets tilslutning til gennemførelse af loven af 12. juli 1946, den såkaldte kontrollov. Denne lovs skærpede regler om selvangivelse af indkomst- og formueforhold blev i forbindelse med en lov om amtsligningsinspektorer grundlaget for nærmere at følge selvangivelserne af indkomst og formue. I de 10 år, loven har virket, har den bidraget til, at man er nået langt frem i retning af den rigtigt udfyldte selvangivelse. Der kan måske have været nogen rimelighed i de anker, der ude i det praktiske liv har været fremført over enkelte sagers behandling efter oprettelsen af de nye stillinger i amtsligningsinspektorerne, men ordningen har efter min mening, og som det også er nævnt af andre her fra denne talerstol, bidraget til, at selvangivelserne er fremkommet og ligningen er

foregået på en helt anden og mere reel måde, end tilfældet var før gennemførelsen af kontrolloven og loven om amtsligningsinspektorerne.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i, at de resultater, man siden pengeopgørelsestidspunktet i 1945 har indvundet, og de praktiske erfaringer, som amtsligningsinspektorerne har haft, vil det være rimeligt at få frem i udvalget til belysning af de forhold, som det er nødvendigt at få draget frem. Men det synes stadig, som om der imellem de to kategorier af skatteydere — lønmodtagerne, der udgør ca. 60 pct., og det frie erhvervsliv, der udgør ca. 40 pct. — hersker en vis gensidig mistro; navnlig synes der blandt lønmodtagerne at være tvivl om, hvorvidt de erhvervsdrivende opgiver deres fulde indkomst eller ej. Dette har formentlig bidraget til, at den højtærede finansminister har fremsat det foreliggende lovforslag.

For mange af dem, der ikke deltager i ligningsarbejdet, frembyder lovforslaget udseende af en noget voldsom skærpelse, en skærpelse, som har været fremdraget her af ærede ordførere, og det er efter min mening forhold, som vi må tales ved om i udvalget. Må jeg over for disse udtalelser om en skærpelse sige, at set fra skattemyndighedernes side betyder det foreliggende lovforslag en fastslåen på tryk af de regler, der allerede har været anvendt i de senere år til konstatering af selvangivelsernes rigtighed. For de skatteydere, der opfylder skattelovens bestemmelser med hensyn til rigtig selvangivelse af indkomst og formue, kan de skærpede regler i kontrolloven måske forekomme unyttige, men det er jo heller ikke dem, loven sigter til; det er de skatteydere, der enten uagtsomt eller forsætligt kommer uden om at svare skat af den indkomst, de skulle svare skat af. Skatterne har jo vist en stadig stigende tendens, og tilbøjeligheden til at ville undrage sig skattepligten må ses i relation hertil.

Jeg kan dog ikke undlade at nævne den lempelse, som er sket i merindkomstbeskattningen, og som giver sig udtryk i år gennem 30 pct.s reglen. Denne bestemmelse må primært være et led i den rigtige selvangivelse af indkomst og formue, fordi man derigennem opnår en lempelse i den beskatt-